

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

132. An, & qualiter præsentatio admitti debeat ab habente instituere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

riat in unum; quod ita intelligendum, ut dum communitas aliqua præsentat, major absolute pars illius consentire debet, cum aliis verum non sit; communitatem illam præsentasse; dum verò non à communitate, sed à pluribus ut singulis & seorsim sumptis fit præsentatio, illa præsentatio valebit & sortietur effectum, quæ comparatione aliarum partium major est, seu plura complectitur suffragia, v. g. dum novem sunt patroni, & ab eorum duobus præsentatur Titius, ab eorum tribus præsentatur Cajus, ab eorum quatuor Sempronius, valida tantum erit præsentatio Sempronii, quia esto, non sit facta à majore parte patronorum computatis omnibus patronis, est tamen facta à majore parte patronorum, quatenus præsentationem faciant seu comparatione aliarum partium. Castrop. n. 4. citans Vasq. ubi ante num. 20. Azor. ubi ante q. 20. Jo. And. Sylv. &c. juxta quæ

4. Respondeo tertio: dum plures communitates tanquam diversa corpora concurrunt ad præsentandum, quodlibet corpus unam vocem integram habet, isque censetur nominatus ab uno integro tali corpore, qui majorem partem constituentium tale corpus pro se habuerit, & is in hoc casu plurimum corporum diversorum facientium præsentationem censetur habere pluralitatem suffragiorum, adeoque illius valebit præsentatio, non qui à pluribus absolute personis horum corporum, sed qui ab integris pluribus corporibus fuerit nominatus, v. g. tria collegia habent jus præsentandi: primum collegium continens 10 personas unanimiter nullo excepto consentit in Titium. Secundum, quod habet 20. Personas unanimiter consentit in Cajum. Tertium habens 20. Personas secundum minorem suam partem v. g. novem ex istis 20 consentiunt in Titium, reliqui in Cajum, Titius non habebit majorem numerum suffragiorum, sed Cajus Laym. ad c. pastoralis. de rescrip. n. 9. Idem docet Lott. pauld post citandus.

5. Respondeo quarto: dum vota patronorum sunt æqualia, v. g. duo præsentant Titium, & duo alii Cajum, neutra præsentatio prævalebit; sed est locus gratificationi, potestque habens instituere, quem maluerit, instituere. c. cum autem. h. r. Lott. l. 2. q. 11. n. 134. Circa quod notandum, quod habet n. 135. nimirum non omnem vocum præponderantiam vel pluralitatem (intellige materialiter acceptam) solvere talem æqualitatem; dum enim v. g. Patronus habens semissem votorum (hoc est, cujus unius suffragium tantundem valet, quàm reliquorum patronorum simul sumpta suffragia, in casu nimirum dum hi repræsentant unum stipitem) præsentat Titium; ex reliquis verò decem habentibus alteram semissem, octo præsentant Cajum, ceteri duo prædictum Titium, non propterea Titius jam habet majorem partem suffragiorum (uti eam haberet, si quoque ex istis decem haberet 6. suffragia) sed manet æqualitas; Cajus namque præsentatus ab illis octo, censetur habere vota totius dictæ semissis, eà ratione, quæ habens majorem partem corporis, interpretative dicitur habere consensum omnium. Denique quid speciale sit hac in parte circa religiosum mendicantem respectu religiosi non mendicantis, dum præsentatur ad prælaturam extra suum ordinem, vide apud Laym. in c. quorundam. de Elect. s. circa n. 2.

Quæstio 132. An & qualiter præsentatio admitti debeat ab habente instituere?

1. Respondeo primo: præsentatio legitime facta, & quoties non subest vel ex parte præ-

sentantis vel præsentati legitima causa eam repellendi, debet admitti ab habente instituere. Corrad. l. 4. c. 13. n. 1. Pròinde

2. Respondeo secundo: teneri illum admittendum præsentatum cum iisdem qualitatibus & conditionibus ipsius beneficii in limine foundationis adjectis, etiam si illa sint juri communi contraria. Corrad. l. 4. c. 6. n. 42. citans Felin. cum communi; sed neque illam potest aliter admittere. Unde plurimum interest habentem instituere perferari, an præsentatio fuerit facta servatà formà traditã à testatore seu fundatore beneficii. Corrad. ibidem n. 41.

3. Respondeo tertio: non debere illum præsentationem factam per patronos & acceptatam per præsentatum admittere absolute, sed semper qualificativè, & cum adjectione clausulæ: *si, & in quantum*; quæ clausula id in se continet, seu significat; si & in quantum à jure admitti debeat, ac præsentanti jus comperat, & præsentato nihil de jure objici possit. Unde & sequitur citatò particularis vel generalis, discutientur jura præsentantium, ac præsentari idoneitas, sive præsentatio ipsa fiat in concordia sive in discordia. Corrad. l. 4. c. 3. n. 2. ubi etiam addit, præsentationes secundum omnium Ecclesiasticarum curiarum usum non consuevisse aliter, nisi cum dicta clausula admitti, etiam si certò sciat habens instituere, præsentantem ac præsentatum, nec non ipsum jus patronatus nullis laborare defectibus, quò minus ipsa præsentatio admitti queat. Porro dicta clausula, cum omnino ad juris dispositionem referatur, ut Barb. de clausulis, claus. 88. n. 2. Menoch. conf. 2. n. 360. Campan. Maranta, &c. apud Corrad. loc. c. n. 4. adeoque importet admissionem in his, quæ veniunt admittenda in casu præsentationis, in qua concurrunt omnia requisita, quæque propterea debet admitti, importat admissionem, & non operatur dispositionem conditionalem, adeoque præsentatio censetur admitti, sicuti è contra importat rejectionem præsentationis, quatenus præsentatio non habet omnia requisita, sive de jure non est admittenda. Corrad. cit. n. 4. citans Ricc. in collectan. decis. p. 2. claus. 99. in fine. Menoch. conf. 174. n. 31. &c.

Quæstio 133. Quid agendum, dum habens instituere non admisit præsentationem, vel eam rejecit dicendo: non admitto talem præsentationem?

1. Respondeo primo: patronus in eo casu non tenetur alium præsentare; si enim postea coram judice appellationis constiterit hujusmodi præsentationem fuisse legitime factam, illi, qui erat præsentatus, debet institui. Corrad. l. 4. c. 3. n. 4. citans Roch. de jure patr. v. honorificum. q. 46. Barb. de pot. Ep. alleg. 72. n. 167.

2. Respondeo secundo: dum absque patronorum culpa & vitio legitime facta præsentatio fuit rejecta, potest patronus & præsentatus agere contra hujusmodi recusantem admittere præsentationem apud superiorem illius, ut cogatur eam admittere, & instituere præsentatum, & ad rescindenda damna & expensas, si quæ inde orta patrono & præsentato. Corrad. cit. q. 3. n. 5. De modo autem, quo in dicto casu procedere debeat ad consequendam institutionem, vide eundem Corrad. ibid. n. 6. & seq. & dicenda inferius de institut.